

מ"ח 803/16 - זלמן כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 803/16 - א'

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
זלמן כהן

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד יעקב אוחנה

בשם המבקש:

החלטה

המבקש הגיש בקשה למשפט חוזר ועותר לעיכוב ביצוע. בתום הליך הוכחות הורשע המבקש בבית המשפט המחוזי בירושלים בארבע עבירות מין בקטינים, במסגרת מסכת פגיעות מיניות של מספר נאשמים בקטינים רבים בירושלים. בגין העבירות גזר ביום 8.7.14 בית המשפט המחוזי על המבקש 9 שנות מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 25,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. בערעור בבית משפט זה (ע"פ 8805/14) זוכה המבקש מאישום אחד (7.1.16; השופטים י' עמית, נ' סולברג, ע' ברון) ועונשו הועמד על שש וחצי שנות מאסר בפועל. ביום 25.1.16 נדחתה עתירתו לדין נוסף ועמה בקשה לעיכוב ביצוע (הנשיאה מ' נאור). תחילת ריצוי עונשו נקבע ליום 1.2.16.

ביום 31.1.16, פחות מיממה בטרם המועד לתחילת ריצוי עונשו, הוגשה בקשה ראשונית למשפט חוזר, ובקשת עיכוב ביצוע בצידה.

הבקשה למשפט חוזר - שתפורט, מטעם המבקש, על ידי בא כוחו החדש, במועד מאוחר יותר - מנומקת בגילוי עמוד 1

ראיות חדשות: האחת, עדות בת זוגו לשעבר של המבקש אשר נמנעה עד כה ליתן עדותה "עקב הזיהום והדמוניזציה שאפפו ועדיין אופפים אותה שכונה בירושלים", והשניה עדותה של אם בת זוגו לשעבר. לטענת המבקש, יש בעדויות אלה כדי לשפוך אור חדש על עניינו, והן עשויות להוביל לזיכוי. כן טוען המערער לעיוות דין, ולטענתו יש לקבוע כללים שונים ומותאמים לעריכת חקירות ילדים במקרים חריגים בהם ריבוי פוגעים וריבוי נפגעים, בסיטואציה של קהילה חרדית סגורה וצפופה המובילה לחשש גבוה לזיהום העדויות.

כידוע, עצם הגשתה של בקשה למשפט חוזר אינו מהווה עילה לעיכוב ביצוע העונש (מ"ח 6835/05 חאג' יחיא נ' מ"י, פסקה 5 להחלטתו של הנשיא ברק (2005); מ"ח 8158/06 כהן נ' מ"י, פסקה 1 להחלטתו של הנשיא גרוניס (2006)). נזכור, כי התיק היה בפני שתי דרגות שיפוטיות וכך גם הבקשה לדיון נוסף לא מכבר. מבלי לטעת מסמרות כמובן, בפני המבקש משוכה גבוהה מאוד לקבלת הבקשה לגופה; על פי הפסיקה אין די בעצם הגשתן של ראיות חדשות כדי להצדיק קבלת בקשה למשפט חוזר (מ"ח 5336/14 אתיאל סיסו נ' מדינת ישראל, פסקה 23 להחלטת הנשיאה נאור וההפניות שם, (2015)); ועל פני הדברים דומה -שוב, בלא שאטע כל מסמרות - כי אין מדובר בראיות שלא ניתן היה להגיש קודם לכן. הבקשה אינה מצדיקה חריג מובהק מן המקובל על ידי צעד קיצוני של עיכוב ביצוע בנסיבות, והאינטרס הציבורי בביצוע פסק הדין במועדו מטה את הכף שלא לחיוב.

איני נעתר איפוא לבקשה והמבקש יתייצב במועד שנקבע.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ו (31.1.2016).

המשנה לנשיאה